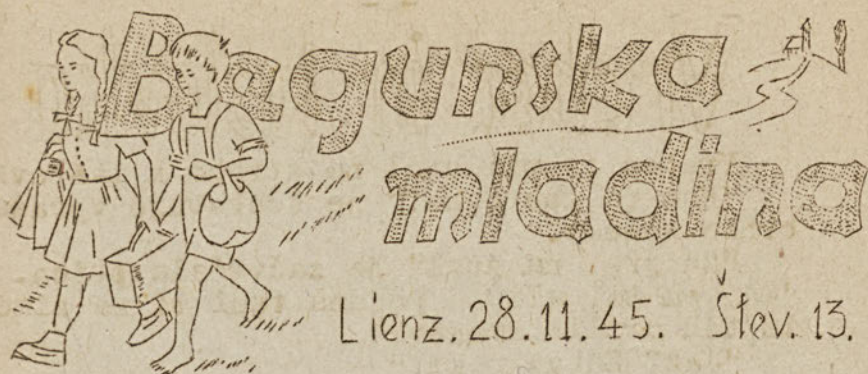

O materinem jeziku

Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo prejeli od svojih staršev. Skrbno smo ga dolžni ohraniti, ga olepšati in svojim mlajšim zapustiti. Človeški jezik je ta = lent, ki nam ga je izročil Gospod nebes in zemlje, da bi z njim kupčevali in napravili veliko dobička. Kdor svoj materin jezik pozabi, malopridno zakoplje svoj talent. Bog ga bo nekoč terjati zanj in vsi zaničevalci svojega jezika bodo vrženi v temo.

O lepi, ljubi in pošteni slovenski jezik! S teboj sem prvič klical svojo ljubeznivo mater in dobrega očeta; v tebi me je mati učila moliti in spoznavati Boga, tebe hočem ohraniti kot najdražji spomin na svoje rajne starše; za tvojo čast in lepoto hočem po pameti skrbeti, kolikor premorem. Do svoje poslednje ure hočem najrajši v slovenskem jeziku učiti svoje ljube brate in sestre Slovence. Kot hvaležen sin svoje ljube matere želim, naj bi bila slovenska moja poslednja beseda, prav kakor je bila slovenska moja prva.

Anton Slomšek.

Vrabec in lastovka

Vrabec je priletel na streho k lastovki.
"Kam pa lastovka?" je ščebetaje vprašal
brhko soseda.

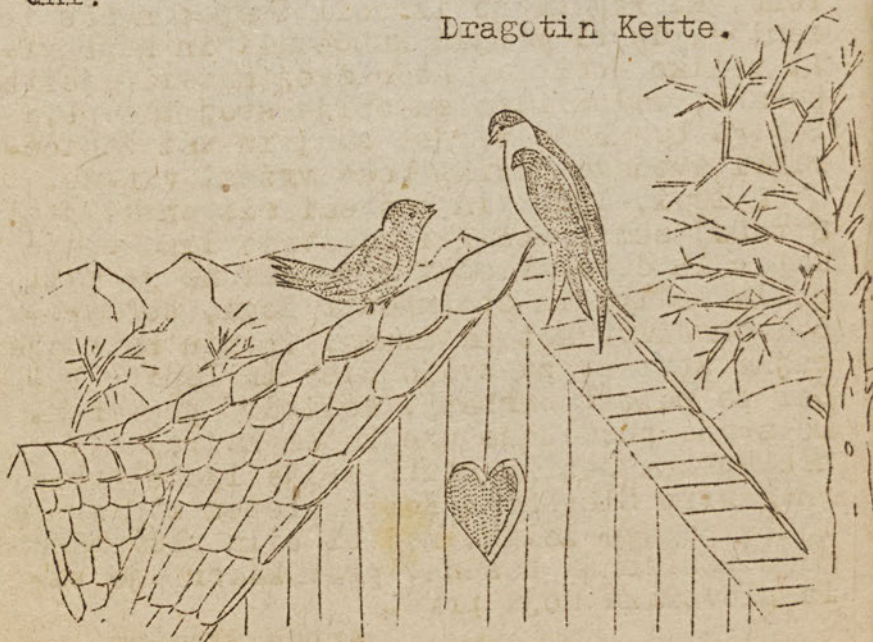
"Na jug, na jug!" je začvrčala ptica.
"Kaj pa ti, ali ne pojdeš tudi ti na zimo
iz teh mrzlih krajev?"

"Jaz? Zakaj neki?"

"Glej ga bedaka! Saj tu čez zimo ne boš
imel ne gorkega stanovanja, ne dovolj hra-
ne."

"Pa če bi moral tudi poginiti," je odgo-
voril drobni rjavček. "ne bi zapustil ljub-
ljene domovine. Z njo hočem trpeti in stra-
dati ter pričakovati boljših in srečnejših
dni!"

Dragotin Kette.

Domača cerkvica

Kadar Francek k maši pride,
se oči mu zaiskre,
žalost duše mu obide,
misli mu domov hite.

V taborišču je drugače,
kakor je bilo doma;
tu ni cerkvice domače,
kjer prejel je Jezusa.

Tukaj re pojo zvonovi,
kakor peli so doma,
orgel ne slave glasovi
vsemogočnega Boga.

Francek, ki je zdaj brez doma
v domovino spet zeli,
vsak dan v mislih svojih roma
le k domači cerkvici.

Fr. Bazilij: ⁻⁴⁻ Krompirčkove
zgodbe

KROMPIRČEK MED RAZBOJNIKI.

Špeluza je sinček s svojo vrnitvijo in praznim košem v resnici razočaral.

"Ti moj nesrečni Krompirček! Zdaj pa vidim, ča včasih tudi pametnega potegnejo. Le kdo te je navlekel s košem?" ga je pobožala.

Fant je debelo gledal, kaj ta pomeni. Ko pa je pričela mati z njegovim "košem sreče" nositi gnoj iz hleva, je le iztohtal, da je zastonj trgal podplate po prismođalski deželi.

"Nak! Svoje sreče pa res ne bom pustil drugim," se je namrdnil in jo znova sklenil poiskati.

Špeluza je Krompirčku zopet napolnila torbo ter zašila vanjo počen groš. Trikrat ga je obrnila na dlani, potem pa ga je le žrtvovala v blagor in srečo sinku. Vsa solzna je gledala za Krompirčkom, ki je izginil za plotom in na-mah pojužinal vse dobrote.

Dolga je že hodil kratkohlachnik in skoro mu je bilo žal, da je izpraznil torbo. Prišel je v gozd, nastopil je mrak in sledila mu je noč, pa ni prišel še do robene kočee. Zaskrbelo ga je, kje bo prenočil. Pa je končno le nekje v daljavi opazil svetlebo in se odpravil bližje.

"Kaj pa to?" se je vprašal Krompirček in začudeno gledal izza visoke praproti. Pod košatim hrastom je sedelo okrog ognja šestero bradatih in črnogledih mož. Bili so roparji in so imeli ravno posvet, kake bodo izropali kraljeve shrambe krompirja. Tisto leto se je namreč dež zarotil proti Prismodalcem in jim uničil ves krompir. Povsod ga je primanjkovalo, le kralj ga je imel dovolj.

"Brez skrbi si lahko, poglavar! Krompirček nam ne bo ušel, saj ga takorekoč v rokah držimo. To bo dober plen!" je pravil eden izmed roparjev ter pripravil s temi besedami našega Krompirčka ob ves pogum. Uložčka ni več zdržalo v skrivališču.

"Me že imajo!" je zajavkal sam pri sebi, misleč da se menijo o njem, potem pa je skočil med zborovalce in padel na kolena: "Milost, milost, gospodje razbojniki! Petice in gnjati nimam več, da bi semma splačale ubiti, pečen groš pa vam z veseljem izročim. (Dalje prih.)

V šoli lepega vedenja

1. učna ura.

V nedeljo popoldne se je na šolskem vrtu zbralo okrog gospodične učiteljice kar lepo število otrok, ki bi radi obiskovali šolo lepega vedenja. Seveda tudi naših dveh mladih znancev Urbančka in Bontončka ni manjkalo.

Posedli so kar v travo. Gospodična Marica pa je pričela s poukom. Veseli me, da se vas je toliko zbralo. Vse, kar se boste naučili v šoli lepega vedenja, vam bo zelo koristilo, zlasti v poznejšem življenju, ko odrastete in boste več občevali v družbi. Nič namreč ne odbija tako, kakor neotesanost in grdo obnašanje in nasprotno, nič ne pridobiva srca hitreje kakor lepo in obzirno vedenje. Saj tudi vam, dragi otroci, gotovo bolj ugajajo tovariši in tovarisice, ki se lepo vedejo, ki se snažro oblečeni, umiti, počesani, ki prijazno z vami govorijo, kakor pa razcapani, zanemarjeni pobalini, ki se podijo okrog, kriče, se pretepavajo in počno druge nerednosti.

Kakor že vi gledate svoje sošolce, tako in še veliko bolj opazujejo odrasli ljudje vas in vas presojujejo, češ ta otrok je zanikernež; s tega ne bo nič prišla. A nasprotno, pogledjte ono deklico, onega dečka, kako je snažen, kako se zra obrniti; ta bo še dosegel kaj v življenju.

Ali ne bi hoteli tudi vi, dragi otroci, biti taki, da bi vas vsakdo lahko samo hvalel?

V šoli lepega vedenja se boste naučili marsičesa, kar vam bo pomagalo, da boste v veselje vsem, ki bodo prišli z vami skupaj. Zato le pridno prihajajte v šolo, pazljivo poslušajte in se zvesto ravnajte po tem, kar se bomo učili.

Danes bomo govorili o snažnosti. Snažnost in čistota je prvi pogoj lepega vedenja. Kako bi mogel v družbo ali na obisk v raztrgani in umazani obleki, neumit in razkvaštran! Zato se navadite, da se boste umili vsako jutro, pa prav vsake jutro, tudi pozimi! A ne samo toliko, da si malo zmočite obraz in nasek; umiti se morate dobro, z milom, posebno še vrat in ušesa!

A tudi čez dan se kdaj spomnite vode. Posebno roke si večkrat ogledjte, če so čiste. Priporočljivo in zdravo je, da si jih umijete vsakikrat pred jedjo.

"Kaj pa zvečer, ali si umijete noge, predno greste v posteljo?" - "Jaz si jih vsak večer umijem," de Pontonček. "Jaz tudi, jaz tudi", dohajajo še drugi. "Potem dobro, kar naprej se še držite te navade!"

Toliko za danes. Upam, dragi otroci, da se boste poslej vsak dan dobro umivali in da se ne boste bali vode, tudi pozimi ne!

Drotne novice

"SNEGELJČICA", ki so jo uprizorili naši mali iz tak. Mladinskega doma v ponedeljek in torek 26. in 27. nov., je lepo uspela. Za to razvedrilo smo dolžni hvalo naši mladini, predvsem pa požrtvovalni gđc. Zdenki Kovačevi, ki je položila v igro vso svojo skrb. Zahvaliti se moramo tudi čelavnim dijakom, ki so preskrbeli kulise in druge potreščine za igro. -- Želimo si, da bi kmalu zopet videli naše male na odru.

SVETI MIKLAVŽ nam je sporočil, da se bo oglasil za svoj god tudi v Peggezu. Če hočete, da bo sveti mož pustil kakšno darilo tudi za vas, ga moramo dostojno sprejeti, da se mu ne zamerimo. Pričakovali ga bomo v gledališki dvorani, kjer bomo njemu v čast uprizorili Gržinčičeve operete "Miklavž prihaja" v 3. dej..

Otroci si pa s pridnostjo in molitvijo pridobite naklonjenost sv. Miklavža. V njegovem spremstvu bo tudi nekaj tistih "črnih", ki s palico poplačajo vsako lenobo.

MRS STRACHAN, naš dober prijatelj nas bo v četrtek zapustil in gre v taborišče v Kellerberg. Hvaležno ohranimo njegov spomin v svojih sreih, saj nam je storil veliko dokrega. Našim malim prijateljem v Kellerbergu čestitamo, da doživijo takega prijatelja.

UGANKE bodo v prihodnji številki.